

VŠEHOCHUŤ

Únor 2026

TAJEMNÁ MÍSTA - BALTINGLASS
ZKOU MÁME VESMÍR - PARKER SOLAR PROBE
NAIVISTÉ - OLUF BRAREN
ČESKÉ SCIFI - JAN WEISS
MATEMATIKA - MATEMATICKÉ PUZZLE

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZIVCI,

vítám vás v měsíci únoru. Rubriky ponechávám v původním rozvržení a tak vás čeká výlet do Irska na tajemný Baltinglass, proletíte se se sondou Probe okolo Slunce a navštívíte neznámého naivistu Olufa Brarena a podíváte se na jeho obrázky. V české sci-fi se seznámíte s kdysi známým fantastou a jedním ze zakladatelů tohoto žánru v tehdejší Československu Janem Weissem. Pokud jste ještě nenavštívili zříceniny hradu Oltářík, podíváte se na ně zde. A pro ty z vás, kteří rádi řeší hlavolamy, přidávám pár matematických puzzle. Jistě je hravě vyřešíte. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Co v lednu? No, zima, sníh - zasypané zahrádky - a kocour Bonnie, kterému to je všechno ukradený.

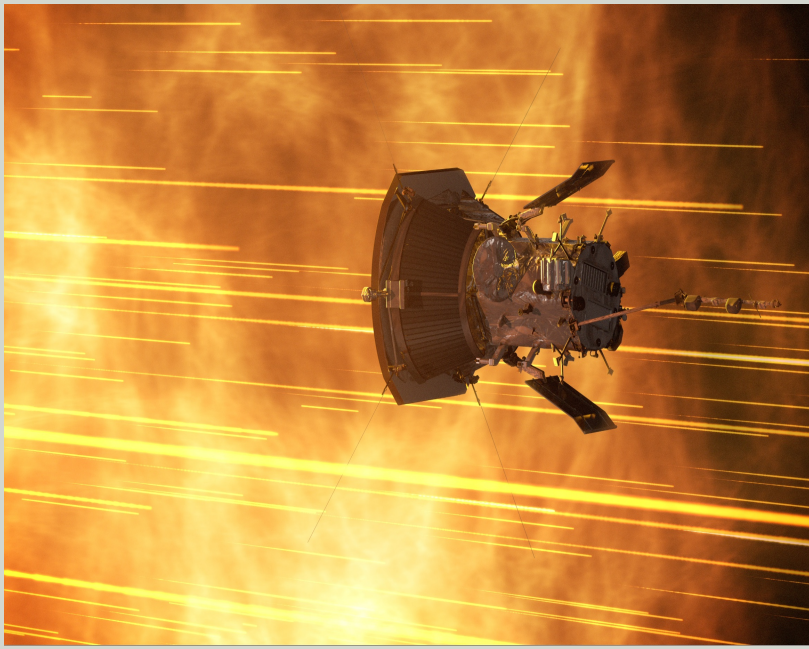

BLOGOVÁNÍ

Jako vždy, tento odstavec píše až úplně poslední. Pomalu si organizuji binec v pracovně - dílně - depositu - knihovně - ... Zkousím ve Virtualboxu různé linuxy - Mint, Winux, Reakt, Kali, Bazzite, ... Zatím se mi pořád nejvíce zamlouvá MX. Zkusil jsem i instalaci

WIN11, běhá a nekecá. Že by linux a WIN 11 ve virtualboxu pod linuxem? Uvidíme. V matematice se babrám s jakýmsi přehledem goniometrických funkcí, řadami, diferenciálními rovnicemi a maticemi, inverzní transformací atp. V klubu stále 41. Alohe.

Zkoumáme Vesmír

O sondách, observatořích, raketách,... a vůbec o průzkumu Vesmíru.
Dnes observatoř Parker Solar Probe.

1

2

Naivisté

Oluf Braren byl malíř naivního umění ze severofríského ostrova Föhr. Některá jeho díla vykazují silnou spřízněnost s jeho frískou domovinou.

Tajemná místa

Magická krajina kolem Baltinglassu na východním pobřeží Irska je plná hradíšť, která tam stojí už od doby kolem roku 3700 před naším letopočtem. Velice zajímavé a poučné ruiny.

3

České sci-fi a fantasy

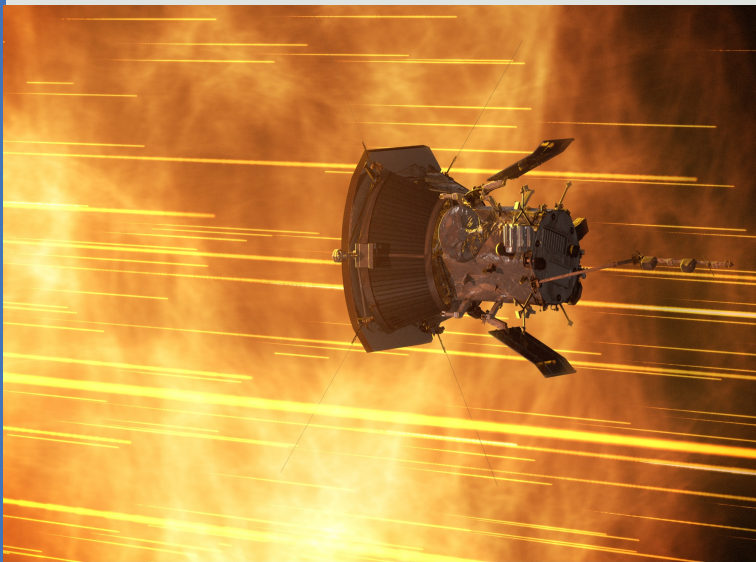
Jan Weiss byl ministerský úředník, český spisovatel, prozaik. Je považován za jednoho ze zakladatelů české sci-fi.

5

Observatoř Parker Solar Probe

Parker Solar Probe (česky Parkerova sluneční sonda), známá dříve jako Solar Probe+ či NASA Solar Probe, je sluneční sonda NASA, která zkoumá korónu Slunce. Zamýšlené přiblížení na pouhých 8,86 poloměřů Slunce od povrchu má umožnit získat nové poznatky o sluneční koróně a o mechanismu vzniku slunečního větru. Pro přiblížení ke Slunci sonda využívá gravitační manévry pomocí Venuše.

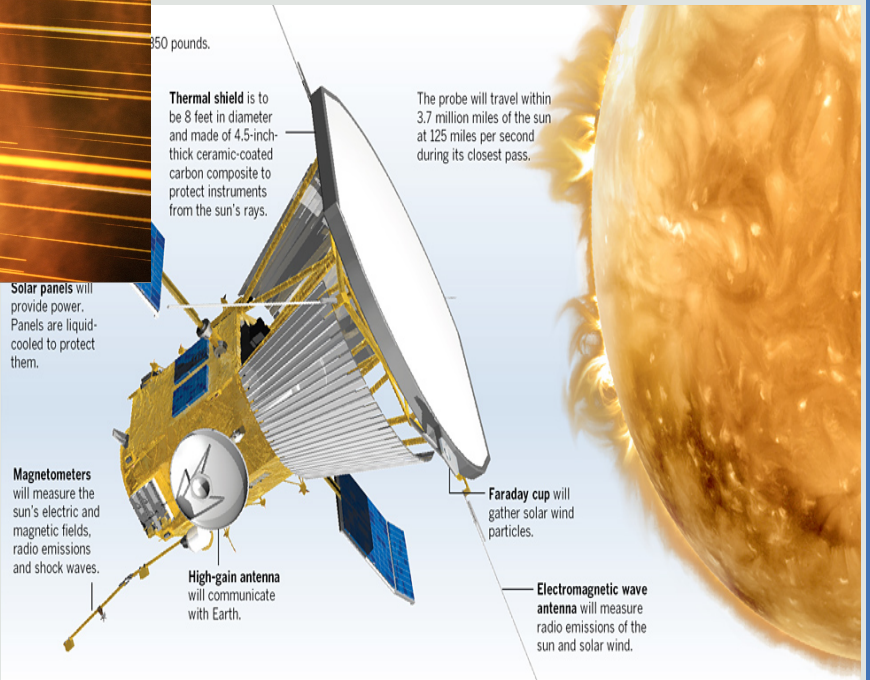

přístroje jsou umístěny ve střední části štítu, kde je přímé záření ze Slunce zcela blokováno. mimo štít vyčnívají pouze některé senzory. Orientace sondy vzhledem ke Slunci je řízena pomocí gyroskopů a čtyř senzorů, které reagují na sluneční světlo, pokud se dostanou za hranici štítu.

V blízkosti perihelia sonda funguje zcela autonomně, vzhledem k blízkosti Slunce a nutnosti orientovat sondu štítem ke Slunci je po většinu času rádiová komunikace znemožněna. Vědecká data jsou

Parker Solar Probe je první sonda, která vletěla do nízké sluneční koróny. Zkoumá strukturu a dynamiku slunečního koronálního plazmatu a magnetického pole, toky energie, které zahřívají sluneční korónu a pohánějí sluneční vítr, a mechanismy, které urychlují energetické částice.

Systémy sondy jsou chráněny před extrémní radiací v blízkosti Slunce tepelným štítem. Intenzita slunečního záření v perihéliu dosahuje přibližně 650 kW/m², což je 475násobek intenzity na oběžné dráze Země. Tepelný štít na straně přivrácené ke Slunci je šestiúhelníkový, s průměrem 2,3 m a tloušťkou 11,4 cm. Je vyroben ze dvou panelů z vyztuženého uhlík-uhlíkového laminátu, které kryjí jádro z uhlíkové pěny. Je navržen tak, aby odolal teplotě až 1370 °C. Štít váží pouze 73 kilogramů a udržuje přístroje kosmické lodi na teplotě 29 °C. Bez štítu by došlo ke zničení přístrojů během několika desítek sekund. Bílá povrchová vrstva z oxidu hlinitého minimalizuje absorpci záření. Systémy sondy a vědecké

přenášena v době, kdy je sonda ve větší vzdálenosti od Slunce.

Vědecké cíle mise Parker Solar Probe jsou:

Sledování toku energie, která ohřívá sluneční korónu a urychluje sluneční vítr.

Jak se energie z nižší sluneční atmosféry přenáší do koróny a slunečního větru a jak se v nich rozptyluje?

Jaké procesy utvářejí nerovnovážné rozložení rychlosti pozorované v celé heliosféře?

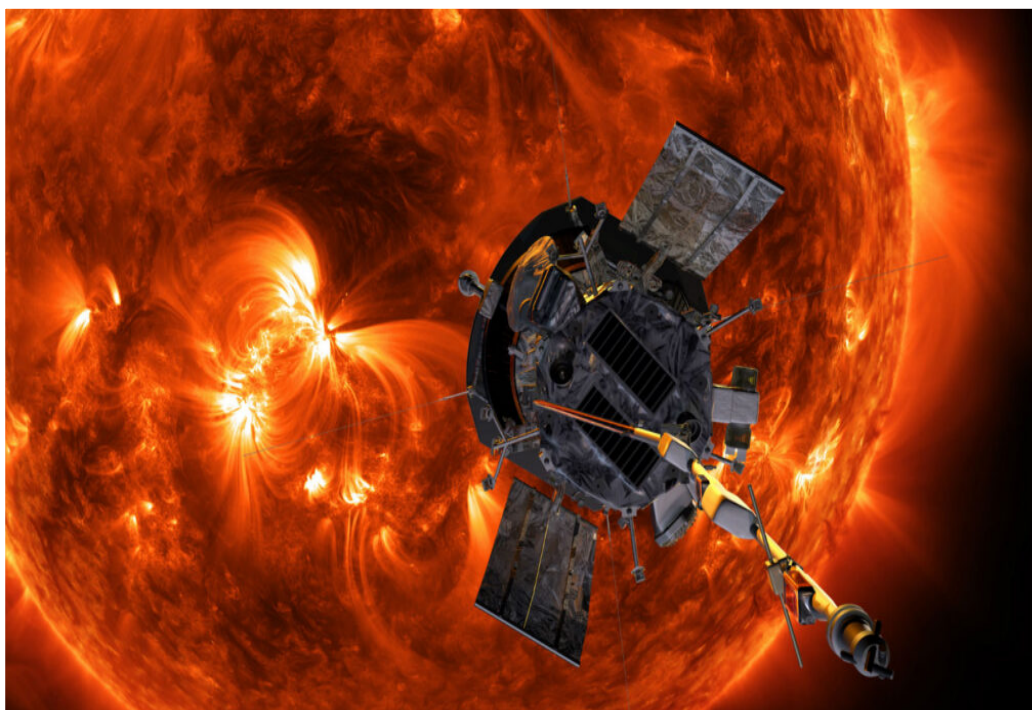
Jak procesy v koróně ovlivňují vlastnosti slunečního větru v heliosféře? Určení struktury a dynamiky plazmatu a magnetických polí ve zdrojích slunečního větru.

Jak je magnetické pole v oblastech zdrojů slunečního větru propojeno s fotosférou a heliosférou?

Jsou zdroje slunečního větru stálé nebo přerušované?

Jak se pozorované struktury v koróně vyvíjejí do slunečního větru?

Prozkoumání mechanismů, které urychlují a transportují energetické částice... a další.

Naivisté - Oluf Braren

Oluf Braren

(25. února 1787 – 22. března 1839) byl malíř naivního umění ze severofríského ostrova Föhr. Některá jeho díla vykazují silnou spřízněnost s jeho frískou domovinou.

Jeho obrazy zahrnují portréty a zobrazení veřejného života, stejně jako náboženské a mytologické motivy. Pozdější díla jsou ovlivněna uměním Wilhelma Tischbeina. Brarenovy obrazy, které byly za jeho života neznámé a málo oceňované, se ve 20. století staly velmi ceněnými.

Oluf Braren se narodil v Oldsumu

nad Föhrem v Severním Frísku. Jeho otec byl kovář a farmář. V 19 letech se Braren stal učitelem na sousedním ostrově Sylt poté, co se vzdělával soukromým studiem. Jeho synovec Brar C. Braren poznamenal, že Oluf Braren nikdy neměl žádné jiné učitele než knihy. Dne 25. září 1808 se oženil s místní ženou jménem Meete Wilhelms. Kromě malování se Braren také věnoval studiu přírody a vybudoval si rozsáhlou sbírku přírodních věd.

Kolem roku 1810 se pár přestěhoval do Utersumu nad Föhrem, kde Braren pracoval jako učitel. Tam se seznámil s Peterou Matzenovou, ženou z nedaleké osady Hedehusum. Tento vztah trval asi sedm let a přinesl dvě děti, zatímco Brarenino manželství zůstalo bezdětné. Když se to nakonec dostalo na veřejnost, Braren ztratil zaměstnání a byl převelen do Toftumu, aby

pracoval jako pomocný učitel – za třetinu běžného učitelského platu.

V roce 1839 Braren zemřel v Toftumu v chudinské situaci na tuberkulózu.

Jeho dílo bylo za jeho života málo známé a nebylo doceněno. Ještě v roce 1897, když byl rozdělován odkaz jeho synovce Jürgena Brarena, dali příbuzní přednost mikroskopu před třemi obrazy Olufa Brarena. Teprve ve 20. století se jeho dílo stalo vysoce ceněným v Německu a mezinárodním uměleckém světě.

Baltinglass

Magická krajina kolem Baltinglassu na východním pobřeží Irska je plná hradišť doby, která tam stojí už od doby kolem roku 3700 před naším letopočtem. Největší z nich je Brusselstown Ring, kde archeologové objevili přes 600 současně obývaných domů. Je to největší známé sídlo britského pravěku.

Jen málokde je krajina tak proscená historií jako okolí Baltinglassu v hrabství Wicklow (Viklov) na východním pobřeží Irska, které je zase známé jako „zahrada Irska,“ díky kouzelným přírodním scénériím. Je tam jedno archeologické naleziště vedle druhého. Význam Baltinglassu v prehistorii této části světa ukazují i nové objevy na hradišti

Brusselstown Ring.

Hradiště Brusselstown Ring je součástí soustavy hradišť kolem Baltinglassu, která zahrnuje zřejmě až 13 hradišť. Celá oblast byla obývaná od raného neolitu až do doby železné (od cca 3700 před naším letopočtem). Brusselstown Ring je výjimečný svou velikostí, hustotou zástavby, a také tím, že zahrnuje více než jeden vrch – to je mimořádné i v rámci celé Evropy až do pozdní doby železné. Podle archeologů se hradiště Brusselstown Ring objevilo kolem roku 1200 před naším letopočtem a dramaticky se liší od typických prehistorických sídel v Irsku, které zahrnují tak jedno až pět obydlí. Jak se zdá, vývoj nejstarších měst v severní Evropě začal mnohem dříve, než si vědci mysleli.

Podle radiokarbonového datování bylo hradiště Brusselstown Ring doložené osídleno v letech 1193 až 410 před naším

letopočtem. Rovněž vyšlo najevo, že domy v tomto hradišti byly osídlené současně a že mezi jejich obyvateli nebyly znatelné rozdíly v bohatství nebo sociální hierarchii. Během doby železné postihl sídla v irské krajině úpadek. Tak jako ostatní menší hradiště byl i Brusselstown Ring opuštěn. Podle vědců to zřejmě nemělo souvislost s tehdejšími klimatickými změnami.

Hradiště je součástí skupiny hradišť Baltinglass, která se nachází v hrabství Wicklow v Irsku. Oblast, která zahrnuje až 13 velkých ohrazení na vrcholcích kopců, má důkazy o nepřetržitém využívání a monumentální výstavbě od raného neolitu až do doby bronzové (cca 3700 až 800 př. n. l.).

Bruselský kruh je unikátní svou velikostí a hustotou a vyznačuje se dvěma široce rozmístěnými hradbami, které obklopují ohrazení. Nejvzdálenější ohradovací prvek zahrnuje jak Bruselský kruh, tak i neolitický ohrazení Spinas Hill 1. Hradiska, která obklopují více než jeden kopec, jsou v Británii a Irsku mimořádně vzácná a neobvyklá i v

kontinentální Evropě z pozdní doby železné (150–50 př. n. l.). Následné letecké průzkumy Brusselstovnského okruhu odhalily více než 600 podezřelých obytných plošin, z nichž 98 se nacházelo ve vnitřním obvodovém plášti a zbývajících 509 mezi vnitřním a vnějším obvodovým prvkem, což z něj činí dosud největší nukleované hradiště v prehistorickém Irsku a Británii.

Z IRSKÝCH POHÁDEK

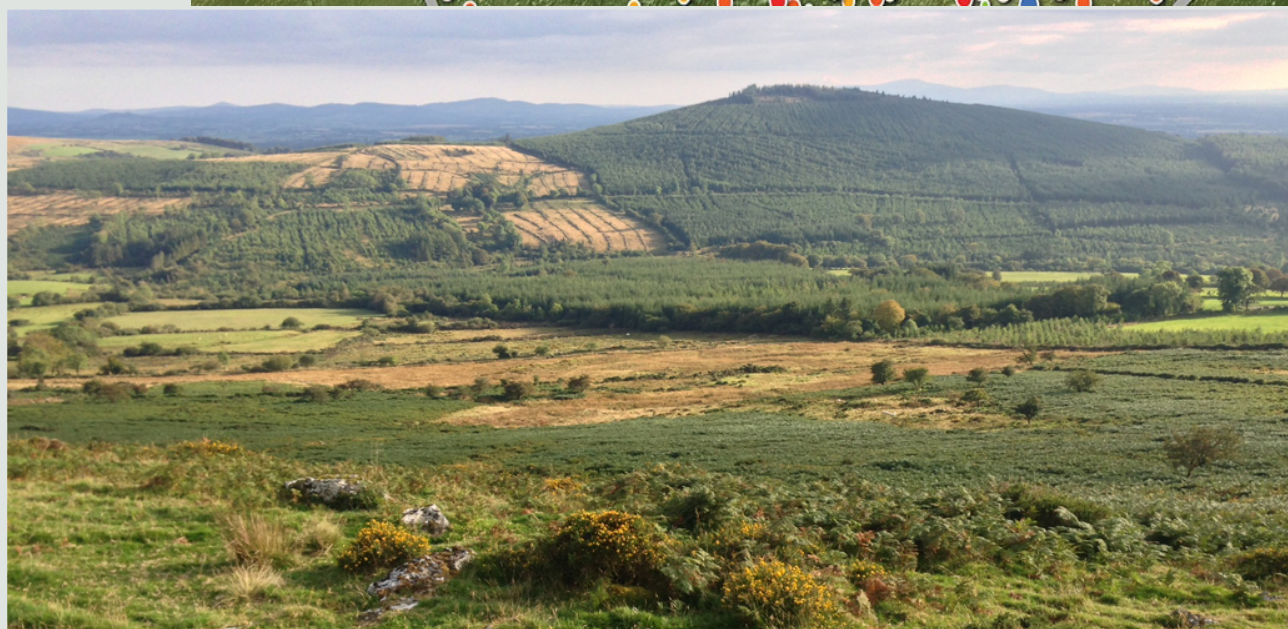
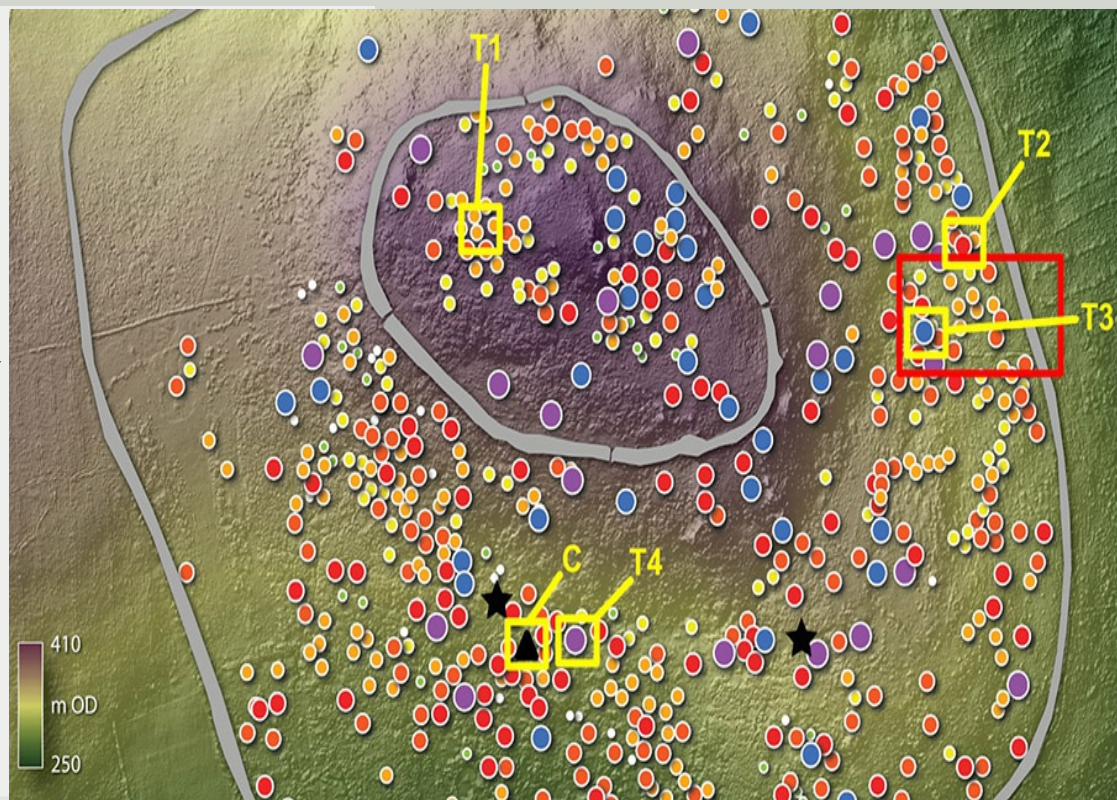
Kouzelná jeskyně Cesh Corran

Král víl, který chová zášť vůči

Fionnovi, má čtyři velmi ošklivé dcery.

Zatímco Fiannové jsou na lovu, pošle tři ze svých dcer do jeskyně poblíž Fionna a jeho společníka Conána.

Všimnou si žen a přiblíží se k jeskyni, kde je vílí magie oslabí. Sestry je

svážou a ukryjí v jeskyni. Jak se Fiannové vracejí ve skupinách po dvou nebo třech, jsou přitahováni k jeskyni a zajati. Nakonec zůstane na svobodě pouze Goll mac Morna. Sestry se ho pokusí zabít, ale Goll dvě z nich zabije a třetí se vzdá. Objeví se čtvrtá dcera krále víl. Je to mocná bojovnice. Goll ji v bitvě sotva porazí. Za odměnu Fionn nabídne Gollovi ruku své dcery.

LITOMĚŘICE - HISTORIE

Lippert 1871; Smetana 1996; Kotyza/Smetana/Tomas 1997; Tomas 1999; Kocánová 2006; Hrubá 2007; Macek 2007

Litoměřice — historický úvod

... Ač lze archeologicky přítomnost cizích kupců doložit pouze jednotlivými nálezy, je zřejmé, že převládali obchodníci ze sousedního Saska, vedle nichž lze předpokládat i obchodníky židovské a kupce jihovýchodního původu. Vznik města jako právní instituce lze v Litoměřicích předpokládat mezi lety 1219 a 1228, tedy v době, která Litoměřice k nejstarším královským městům v Čechách. První listina papeže Honoria III. z r. 1219 obsahuje ochranné privilegium pro klášter v Teplé, který držel majetky v litoměřické aglomeraci, včetně osady nepochybně totožné s Litoměřicemi. Druhá listina vydaná Přemyslem Otakarem I. a Václavem I. jako spoluvladařem r. 1228, která nahrazuje klášteru v Teplé pozemky zabrané králem, poprvé užívá pojmenování „villa“. Zřejmě jako u většiny nejstarších měst nevznikla při založení města žádná zakládací listina. 30. léta 13. stol. jsou charakterizována vznikem řady církevních institucí a institucí vznikajícího města. Existuje text listiny pro městský kostel Všech svatých, zmiňovaný k r. 1235, dále byly podle pozdějších zpráv založeny kláštery

minoritů (1233), dominikánů (1239) a křižovníků s červenou hvězdou (1257). Dvůr velmože Hroznaty, zakladatele kláštera v Teplé, později blahoslaveného, který byl též součástí původní litoměřické aglomerace, získali snad i s kostelem Panny Marie němečtí rytíři. V nově budovaném městě bylo vystavěno asi 100 až 150 domů, jejichž majiteli byli především kupci a bohatí řemeslníci, kteří se stále častěji objevují v písemných pramenech. Poprvé je jméno rychtáře (Litold, Lutold) i dalších radních zmíněno k r. 1234, objevují se mezi nimi i přímo označení Němci („theutonico“). Zmínky o prvních měšťanech nacházíme v souvislosti s pojištěním jejich majetku či ve vztahu k církevním institucím a králi. V listinách se objevuje r. 1249 Jan, syn Herbertův, který vlastnil ves Keblice i jiné statky v okolí města a užíval pečeť, kterou lze považovat za nejstarší známou pečeť prostého měšťana u nás. Město samo mělo zřejmě pečeť, na níž jsou vyobrazeny městské hradby, již v letech 1250 a 1251. Bylo to krátce poté, co se Litoměřice dostaly do popředí politického dění v Čechách, v době odboje ctižádostivého Přemysla Otakara proti svému otci Václavovi I. ...

České sci-fi a fantasy

České sci-fi a fantasy

Jan Weiss

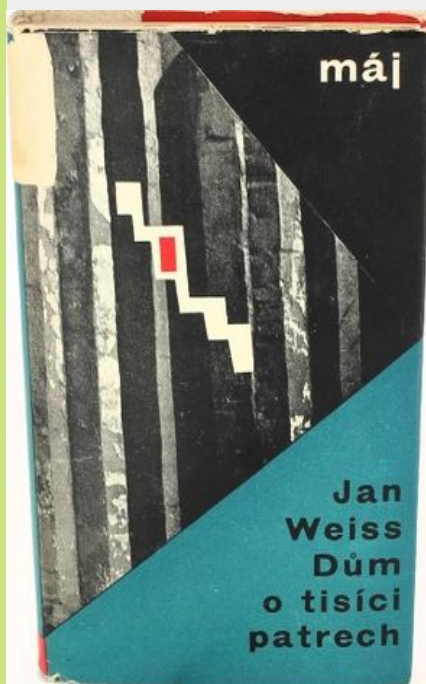
Jan Weiss (10. května 1892 Jilemnice – 7. března 1972 Praha) byl ministerský úředník, český spisovatel, prozaik. Je považován za jednoho ze zakladatelů české sci-fi, je nositelem titulu Zasloužilý umělec.

Studium gymnázia začal v Hradci Králové (1905–1908), dokončil jej a maturoval roku 1913 ve Dvoře Králové. Pak začal ve Vídni studium práv, ale v roce 1914 musel narukovat do první světové války. Bojoval na ruské frontě. V roce 1915 byl u Tarnopolu zajat a zbytek války prožil jako zajatec – prošel zajateckými tábory Tockoje, kde prodělal skvrnitý tyfus, a Berezovka na Sibiři. Roku 1917 se přidal k československým legiím, k záložnímu pluku v Žitomiru. Zde začal psát. Po návratu do Československa (1920) působil na ministerstvu veřejných prací. Po okupaci musel v roce 1942 odejít do výslužby, ale v roce 1945 se na ministerstvo vrátil. Od roku 1947 se věnoval pouze literatuře. V roce 1957 obdržel titul zasloužilého umělce.

První povídky tiskl od roku 1924 časopisecky, ovšem prvním literárním dílem zachovalým v rukopise bylo drama Penza z roku 1918. Jeho první knihy byly vydány v roce 1927. První román, Dům o tisíci patrech (1929), jej řadí k českým zakladatelům sci-fi. Pozdější dílo je

tematicky rozmanité, tato díla se velmi často zabývají prolínáním snů a skutečnosti.

V povídkách napsaných po druhé světové válce se zabýval budoucností. První Weissova otištěná práce se příznačně jmenovala Sen. Název symbolicky předznamenává celé jeho dílo. Sen se totiž stal základem rozmanitých světů s jeho pomocí Weissem vybudovaných.

Dům o tisíci patrech

Byl to strašlivý sen. Dutá lebka, plná tmy, a uprostřed žluté světélko. Pod ním hrají se karty, ale mráz je tak úžasný, že nelze již rozeznat barev pod vrstvou jinovatky, kterou jsou potaženy. A pak, široká plošina jako by ve vzduchu visela- a na ní řada lidí, těsně vedle sebe narovnaných. Všichni leží na levém boku, zahřívající se navzájem tuhnoucími koleny a zkřehlými klíny. Pohne-li se jeden, strhne s sebou celý řetěz těl a jako na povel se odlepují klikaté články, řetěz se bortí, těla se převracejí na druhý bok. - - A již se opět slepují, kolena se krčí, klíny do sebe zapadají. - - - Ale již nikdo se nezahřeje. Pomalu tuhnou, navlečení na dlouhé jehlici, kterou je propíchl mráz...

A najednou - obří ruka uchopila zmrzlou lebku i s tím pekelným preludem a mrštila jí do ohně. - Lebka puká! - Strašlivá, nesnesitelná bolest - a probuzení!

Člověk procitl z těžkého snu. Oči se mu svezly po šikmé ploše, kterou tvořil strop. - První myšlenka byla:

- Kde to jsem?

Schodiště! První stupeň patra, pokrytý rudým kobercem, byl poduškou pod jeho snem. - Zábradlí u stěny tvořilo visuté, šarlatové lano, a na protější straně řada mramorových kuželů stoupala šikmo do výše.

- Kde to jsem? -

Člověk se vymrštil. - Dolů, či nahoru?

- Vzhůru!

Tri čtyři stupně vešly se do úhlu jeho nohou. Pustá plošina odpočívala mezi dvěma patry, bez oken, bez dveří. A opět schodiště pokryté rudým

kobercem. Pak zase patro, slepé, hluché, s bílou lampou u stropu. - - Rudý koberec! - Vzhůru! - - Šarlatové lano jako had nekonečně dlouhý visí po pravici a po levé stoupají kužely.

Kdy tomu bude již konec? Kde jsou dveře? Člověk ubíhá vzhůru. Hlava se mu motá, purpurová kaskáda koberce pálí ho do mozku.

Najednou se zastavil. - Snad... snad by bylo lépe utíkat dolů! - Nazpět! - Ne! To již je pozdě! Příliš vysoko jsem vystoupil. - Vzhůru!

Ještě patro! - A ještě! Již nelze!... Ještě poslední! - A nové patro, bezútěšné, s vyplazeným jazykem rudého koberce.

Srdce vykřiklo, nohy se podlomily. - Nelze, nelze výše. - - Kam jsem se to dostal?... Kdo?... Já?... Kdo je to já? - Kdo jsem?

Úžasná myšlenka! - Překvapení! - Člověk uchopil svůj mozek do hrsti.

- Kdo jsem?

A mozek mlčí... Paměť není...

Jak se jmenuji? - Jak vypadám? - Odkud jsem vyšel?... Proboha, měl jsem přece nějaké jméno na světě... ale jaké... ale jaké?

Oh, jak bolí spánky, když se takto táži. - Jen si vzpomenout, a vše se vysvětlí a toto schodiště samo od sebe zmizí... co jen to bylo?

Nová patra se na sebe vrší, patra

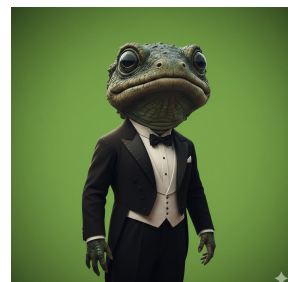
hl

slu

ml

**!!! BONUS !!!
KLIKNĚTE A PAK
SI OTEVŘETE
KNÍŽKU V PDF!!!**

MLOČÍ SLOUPEK

Nejdříve se seznámíme. Něco o mě. Jsem Andrias Scheuchzeri. Profesoři o mě napsali: Je to mlok chovaný v londýnském zoo, dovede mluvit, byť poněkud skřehotavě; disponuje asi čtyřmi sty slovy; říká jen to, co slyšel nebo četl. O samostatném myšlení u něho nelze ovšem mluvit. Jeho jazyk je dosti pohyblivý; hlasivky jsme za daných okolností nemohli blíže zkoumat. Týž mlok dovede číst, ale jenom večerníky novin. Zajímá se o tytéž věci jako průměrný Angličan a reaguje na ně podobným způsobem, to jest ve směru ustálených, obecných názorů. Jeho duševní život — pokud lze o nějakém mluvit — pozůstává právě z představ a mínění toho času běžných. Jeho inteligenci není naprosto třeba přeceňovat, neboť v žádném ohledu nepřekračuje inteligenci průměrného člověka našich dnů.

České ceny Sci-fi a fantasy
MLOK za zásluhy

Mlok za zásluhy je ocenění udělované organizací Československý fandom za literární, publicistické i organizační

zásluhy o rozvoj žánru SF a fantasy i celého hnutí udělované od roku 1983. Ocenění je udělováno zejména profesionálním spisovatelům, vydavatelům, překladatelům, ilustrátorům nebo organizátorům tohoto žánru.

VYBRANÉ KAPITOLY MATEMATICKÉ PUZZLE

Matematické puzzle je kategorie matematického hlavolamu, kde řešení vyžaduje nějakou matematickou operaci. Řešitel tedy potřebuje mít znalosti z matematiky určité úrovně. Základní takovou znalostí jsou samozřejmě jednoduché matematické operace. Symboly operací jsou v zadání jen jako doplněk nebo oddělovač. Nejedná se tedy o sčítání. Logickou úvahou kombinací čísel (sčítání, násobení, odčítání) z levé strany rovnosti máte zjistit číslo na pravé straně. Úlohy tohoto typu se často vyskytují v takzvaných testech IQ.

99% of People Fail to Answer

$$\begin{aligned}1 + 4 &= 5 \\2 + 5 &= 12 \\3 + 6 &= 21 \\8 + 11 &= ?\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}8 + 2 &= 16106 \\5 + 4 &= 2091 \\9 + 6 &= 54153 \\7 + 5 &= 35122 \\20 + 3 &= ?\end{aligned}$$

Solve

$$\begin{aligned}4 + 4 &= 8 \\5 + 5 &= 15 \\6 + 6 &= 24 \\9 + 9 &= ??\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}2 + 3 &= 10 \\6 + 5 &= 66 \\7 + 2 &= 63 \\8 + 4 &= 96\end{aligned}$$

$$9 + 5 = ??$$

$$\begin{aligned}5 + 3 &= 40 \\7 + 2 &= 63 \\6 + 5 &= 66 \\8 + 4 &= 96 \\9 + 7 &= ??\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}64 + 1 &= 9 \\49 + 2 &= 9 \\36 + 3 &= 9 \\25 + 4 &= ?\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}45 + 45 &= 40 \\52 + 52 &= 20 \\64 + 64 &= 48 \\78 + 78 &= ?\end{aligned}$$

Naše krásné zříceniny - Oltářík

Historie a pověsti

Oltářík (dříve též Hrádek) je zřícenina hradu na vrchu Hrádek v Českém středohoří. Vypíná se nad vsí Děkovka deset kilometrů jihozápadně od Lovosic v okrese Litoměřice. Zbytky hradu jsou chráněné jako kulturní památka.

Zakladatelem hradu byl v první polovině patnáctého století husitský hejtman Jakoubek z Vřesovic. Roku 1450 hrad získali do zástavy páni z Polenska, po kterých ho drželi Zajícové z Hazmburka a páni z Ilburka. Hrad plnil funkci vojenského opěrného bodu a kromě krátkého období za pánů z Polenska nikdy nebyl panským sídlem. Zanikl neznámým způsobem mezi lety 1468 a 1544.

První písemná zmínka o hradu pochází z roku 1450, kdy jej Jakoubek z Vřesovic se synem Janem zastavil za 300 kop grošů Janovi z Polenska, který sídlil na tvrzi ve Vřesovicích. Součástí hradního panství byly též vesnice Chrástřany a Děkovka. Janův syn, Mikuláš z Polenska, byl nucen roku 1468

Oltářík prodal bratrům Janovi a Oldřichovi Zajícům z Hazmburka. Další zprávy o hradu se až do roku 1531 nedochovaly. Pro pány z Hazmburka měl hrad především vojenskou funkci a sloužil k ochraně třebenického panství. Podobně tomu bylo i u dalších majitelů, kterými se stali páni z Ilburka. Je však otázkou, zda měli potřebu starý stíněný hrad udržovat. Hrad získali nejspíše roku 1476, kdy Vilém starší z Ilburka dostal do zástavy Třebenice.

Vilém mladší z Ilburka a na Ronově hrad roku 1531 v závěti odkázal manželce Anežce z Helfenštejna. Když v roce 1544 vešla závěť v platnost, byl hrad uveden jako pustý. Zatímco podle Dobroslavy Menclové byl opuštěn už po roce 1468, podle Augusta Sedláčka se tak stalo až po roce 1531. Po Anežčině smrti hrad neznámým způsobem získal Volf z Vřesovic, který povolil bližší neznámému šlechtici používat přídomek z Oltáříku. Naposledy se hrad připomíná v roce 1612 jako poustka. Způsob zániku je tedy nejasný. Je možné, že hrad chátral a jeho opuštění urychlil požár, nebo mohl vyhořet již opuštěný hrad například po zásahu bleskem.

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé ZDARMA vychází nepravidelně asi jednou měsíčně vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: https://www.facebook.com/pavelhruby03

kompilace obsahu Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12 Ultimate, DALLE-E, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.5

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. únor 2026
© PRUH Soft 2026

POVĚSTI

Nad vsí Děkovkou se černají skromné pozůstatky jednoduchého hradu Oltářík. Svého času zde bývalo rušno, protože hrad nechal postavit významný husitský válečník, Jakoubek z Vřesovic. Nyní je místo opuštěné a někdejší sláva je ta tam.

Jen v jeden den v roce se sem vrací život a právě o tom je tato pověst...

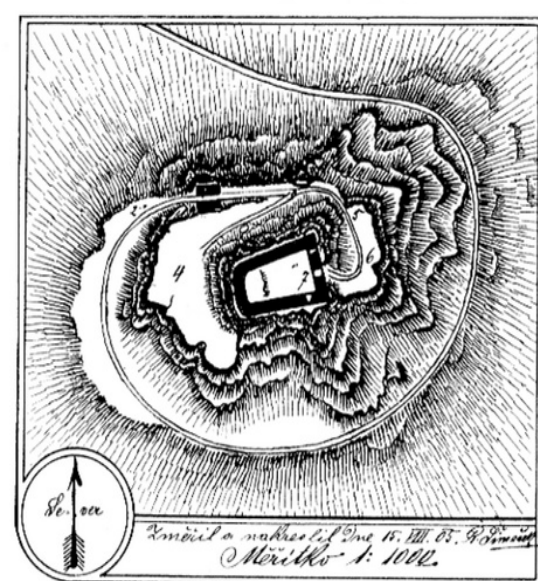
O této pověsti věděl i Janek, chudý dráteník z Děkovky. Celé dny snil o velkém pokladu ukrytém pod troskami Oltáříku. Na velikonoční neděli si přivstal, aby se mohl časně ráno vydat na hrad. Rychle stoupal po cestě točitě obcházející hradní kopec. Prošel okolo trosek bývalé

hradní první brány a kvapně vešel do prostor hradu. Ještě celý zadýchaný začal prozkoumávat ruiny starého hradu. Netrvalo dlouho a jeho zrak se zastavil u velikého kamene ležícího přímo u jedné z chatrných zdí. Nezauljal jej však samotný kámen, ale téměř černá díra, kterou dříve patrně zakrýval. Janek

překonal strach a vstoupil do podzemní chodby. Po několika krocích se ocitl v malé místnůstce spoře osvětlené čtyřmi loučemi.

Uprostřed kamenné jeskyně stál starý dubový stůl s podlouhlou lavicí. V rohu pak bylo několik letitých sudů, které skrývaly velice dobré víno. Janek neodolal, zasedl ke stolu a hojně popíjel víno. Ani si nevšiml, že se již sešerilo a pomalu končila Květná neděle. Po chvíli usnul únavou a probudil jej až ohromující rachot. Lekl se, rychle vstal a chtěl utéci z jeskyně, avšak nemohl, neboť vchod do podzemní chodby byl zavalen balvanem.

Uplynul celý dlouhý rok a na Oltářík se vypravil vesnický pošťák Hynek. Nevěděl nic o pověstech vázících se ke Květné neděli, a tak když uviděl otevřený vchod do podzemní chodby, ani se nerozmýšlel a vstoupil do temného podzemí. Jaké bylo jeho překvapení, když v jeskyni nalezl Janka, o kterém si již nikdo v Děkovce nemyslel, že by mohl být ještě živ. Janek spal na dubové lavici a když jej Hynek vzbudil, začal mu vyprávět, co se mu přihodilo... Když se oba vrátili do Děkovky, nastalo veliké veselí, jehož hlavními hrdiny byli Janek a Hynek. Od té doby se již nikdo z místních neodvážil na Květnou neděli vstoupit do podzemní chodby pod Oltáříkem a všichni se raději spokojili s vínem z nedalekých Žernosek.

Únorový čas

ÚNOR

Dny se už krůčkem natahují, však mráz dál kreslí na sklo květy. Severní větry venku dují a do bílých peřin halí světy.

Na polích leží ticho syté, pod ledem spí i malý potok. Vteřiny mrazem v sobě vryté, zimy to poslední je útok.

Hýl v rudé vestě na větví sedí, ozobává zbytek loňských plodů. Země se skleněným zrakem hledí na tání sněhu, na tu vodu.

Však v hloubi země síla klíčů, přestože únor vládne dál. Zima už brzy skončí v ničem, jaro se chystá na svůj bál.

(Gemini)

ÚNOR 2026

20 prac. dnů

5																	07:33 16:54	Neděle 1	16:18 07:38 ○ 23:09		
6	07:32 18:58	Pondělí 2 Nela Hromnice	17:42 08:01	07:30 18:57	Úterý 3 Blažej	19:04 08:18	07:29 18:59	Středa 4 Jamila	20:21 08:32	07:27 17:01	Čtvrtek 5 Dobromila	21:36 08:45	07:26 17:03	Pátek 6 Vanda, Samanta	22:49 08:57	07:24 17:04	Sobota 7 Veronika, Berenika	09:11	07:23 17:06	Neděle 8 Milada	00:02 09:26
7	07:21 17:08	Pondělí 9 Apolena	01:14 09:45 ☾ 13:43	07:19 17:10	Úterý 10 Mojmír	02:26 10:09	07:18 17:11	Středa 11 Božena	03:36 10:42	07:16 17:13	Čtvrtek 12 Slavěna, Slávka	04:36 11:28	07:14 17:15	Pátek 13 Věnceslav, Věnceslava	05:27 12:25	07:13 17:17	Sobota 14 Valentýn, Valentýna	08:06 13:33	07:11 17:18	Neděle 15 Jiřina	06:36 14:48
8	07:09 17:20	Pondělí 16 Ljuba	06:57 16:08	07:07 17:22	Úterý 17 Miloslava	07:15 17:26 ● 13:01	07:05 17:23 ♋ 16:51	Středa 18 Gizela	07:30 18:44	07:03 17:25	Čtvrtek 19 Patrik	07:43 20:04	07:01 17:27	Pátek 20 Oldřich	07:57 21:25	06:59 17:29	Sobota 21 Lenka, Eleonora	08:11 22:48	06:58 17:30	Neděle 22 Petr	08:29 +++
9	06:56 17:32	Pondělí 23 Svatopluk	08:52 00:14	08:54 17:34	Úterý 24 Matěj, Matyáš	09:23 01:40 ● 13:28	08:52 17:35	Středa 25 Liliana	10:08 03:01	08:50 17:37	Čtvrtek 26 Dorota	11:10 04:10	08:48 17:39	Pátek 27 Alexandr	12:26 05:01	08:46 17:40	Sobota 28 Lumír	13:51 05:38			

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz